

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 marca 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpoznaniu wniosku z dnia 8 stycznia 2021 r. odmówił F. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z pobytem w obozie hitlerowskim. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 2 marca 2021 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy F. K. w związku z pobytem w obozie hitlerowskim.

/decyzja k. 14 akt ZUS/

Odwołanie od powyższej decyzji złożył F. K. wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z pobytem w obozie hitlerowskim od urodzenia do 4 czerwca 1945 r. W uzasadnieniu swego stanowiska podniósł, że represje, jakich doznał w obozie skutkujące urazem głowy i kręgosłupa spowodowały u niego długotrwały uszczerbek na zdrowi na całe życie tym samym jego odwołanie jest uzasadnione.

/odwołanie k. 3-4/

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumentację jak w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k. 10/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca F. K. urodził się (...) w hitlerowskim obozie koncentracyjnym, w którym przebywał wraz z matką do 1945 r.

/ bezsporne/

Wnioskodawca pobiera emeryturę w zbiegu z rentą z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy.

/ bezsporne/

Ubezpieczony ma przyznane uprawnienia kombatanckie w związku z pobytem w obozie hitlerowskim.

/ bezsporne/

W lipcu 2011 r. wnioskodawca ubiegał się o orzeczenie związku przyczynowego niezdolności do pracy z „pobytem w obozie hitlerowskim” i przyznanie prawa do renty. Komisja Lekarska ZUS w dniu 12 lipca 2011 r. rozpoznała u wnioskodawcy zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, nadciśnienie tętnicze, niewydolność krążenia II kl. (...), cukrzycę t.2 insulino zależną, padaczkę pourazową wywiadzie i uznała, że naruszenie sprawności organizmu wnioskodawcy wynika głównie ze schorzeń samoistnych i „brak jest podstaw do uznania niezdolności do pracy w związku z pobytem w obozie hitlerowskim”. Decyzją z dnia 21 lipca 2011 r. odmówiono wnioskodawcy prawa do renty w związku z pobytem w obozie hitlerowskim.

/ bezsporne, dokumentacja w aktach ZUS/

W dniu 25 marca 2014 r. wnioskodawca ponownie wystąpił o uznanie związku przyczynowego między swoim stanem zdrowia, a pobytem w niemieckim obozie koncentracyjnym w latach 1942-1945. W dniu 9 maja 2014 r. Komisja Lekarska ZUS rozpoznała u niego cukrzycę t.2 insulino - zależną, nadciśnienie tętnicze w okresie niewydolności (...) ki. (...), zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, padaczkę pourazową w wywiadach i nie stwierdziła „podstaw do uznania

niezdolności do pracy w związku z pobytem w obozie hitlerowskim”. Decyzją z dnia 14 maja 2014 r. ZUS stwierdził brak istnienia podstaw prawnych do przyznania świadczenia.

/ bezsporne, dokumentacja w aktach ZUS/

W dniu 8 stycznia 2021 r. ubezpieczony wystąpił z kolejnym wnioskiem o rentę inwalidy wojennego - w związku z pobytem w obozie hitlerowskim.

/ wniosek k. 1-5 akt ZUS/

Lekarz orzecznik ZUS zaocznie rozpoznał u wnioskodawcy cukrzycę typu II lezoną insuliną i doustnie, nadciśnienie tętnicze, niewydolność krążenia (...), zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, nietrzymanie moczu, miażdżycę, padaczkę pourazową w wywiadzie otyłość. Wskazano, iż ubezpieczony nie dostarczył żadnej dokumentacji leczenia-w porównaniu z tą dostępną w poprzednim badaniu. Z dokumentacji wynika, że podczas pobytu w obozie doznał urazu głowy i tułowia. W 1983 r. miał wypadek komunikacyjny z urazem głowy i po tym zdarzeniu pojawiła się padaczka z napadami do 2000r. Ubezpieczony od 1985 przebywał na rencie w związku z wypadkiem w drodze z pracy. Pozostałe choroby wynikają z naturalnych przyczyn i trudno je łączyć z pobytem w dzieciństwie w obozie. Biorąc pod uwagę całą dotychczasową dokumentację należy uznać brak podstaw do orzeczenia upewnień do renty w związku z pobytem w obozie hitlerowskim. Orzeczeniem z dnia 3 lutego 2021 r. lekarz orzecznik ZUS stwierdził, brak jest niezdolności do pracy w związku z pobytem w obozie.

/opinia lekarska z dnia 3.02. 2021 r. k. 15 dokumentacji medycznej ZUS, orzeczenie k. 11 akt ZUS/

W dniu 23 lutego 2021r. do ZUS wpłynął sprzeciw wnioskodawcy od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS i żądanie rozpatrzenia sprawy przez Komisję Lekarską ZUS. Wnioskodawca podniósł, że stan zdrowia pozostający w związku z pobytem w niemieckim obozie hitlerowskim sprawia, iż wbrew zapatrywaniu lekarza orzecznika jest niezdolny do pracy.

/sprzeciw – k. 16 dokumentacji medycznej ZUS/

Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 2 marca 2021r. wydanym zaocznie rozpoznając u wnioskodawcy cukrzycę typu II insulino zależną, nadciśnienie tętnicze, niewydolność krążenia (...), zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, nietrzymanie moczu, miażdżycę, padaczkę pourazową w wywiadzie, otyłość, w całości podtrzymała wnioski Lekarza Orzecznika nie stwierdzając u ubezpieczonego ograniczenia sprawności organizmu dającego podstawy do orzeczenia niezdolności do pracy, w związku z pobytem w obozie hitlerowskim. Komisja stwierdziła, iż obecnie stwierdzane u wnioskodawcy choroby i ich następstwa są naturalnymi, typowymi dla wieku ubezpieczonego i dotyczą także osób, które nigdy w obozie hitlerowskim nie przebywały..

/opinia lekarska z dnia 2.03.2021 k. 18 dokumentacji medycznej akt ZUS, orzeczenie k. 12 akt ZUS/

W wyniku powyższego orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 2 marca 2021r. organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 10 marca 2021 r. odmówił F. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z pobytem w obozie hitlerowskim.

/decyzja k. 14 akt ZUS/

U F. K. w sądowym badaniu przez biegłego internistę rozpoznano nadciśnienie tętnicze kontrolowane lekami, kardiomiopatię nadciśnieniową w II kl. (...), przewlekłą stabilną chorobę wieńcową, cukrzycę t.2 insulino zależną, stan po urazie czaszki (12.1983), padaczkę pourazową z napadami trwającymi do 2000 r., zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, otyłość I st ((...) 31,1). Nie stwierdzono internistycznych przyczyn uzasadniających orzeczenie związku przyczynowego rozpoznanych chorób z pobytem w niemieckim obozie koncentracyjnym (1942-1945). Jak wynika z pisma ZUS z 29 kwietnia 2021 r wnioskodawca pobiera emeryturę „ w zbiegu z rentą z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy (1983)”. Z pisma ZUS z 14 stycznia 2003 r. wynika, że decyzją z 25

listopada 2002 r. przyznano wnioskodawcy uprawnienia do emerytury. Poprzednio od daty wypadku drogowego w grudniu 1983 r. przebywał na rencie chorobowej (III grupa inwalidzka) z powodu padaczki pourazowej, nadciśnienia tętniczego chwiejnego i otyłości. Dostępna w aktach sprawy dokumentacja medyczna nie pozwala biegłemu interniście na dokładne ustalenie, jaki był stan zdrowia i sprawność wnioskodawcy w dacie przyznania mu emerytury w 2002 r, a tym samym czy był on wówczas całkowicie, czy też częściowo niezdolny do pracy. Diagnostyczne badania kardiologiczne wykonane w latach 2005-2011, zaświadczenia o stanie zdrowia, orzeczenie o niepełnosprawności (stopień lekki), informacja, że napady padaczkowe trwały do 2000 r oraz brak konieczności hospitalizacji z powodu rozpoznanych chorób pozwalają na przypuszczenie z dużym prawdopodobieństwem, że w dniu przejścia na emeryturę w 2002 r był on częściowo niezdolny do pracy z rozpoznaniem nadciśnienia tętniczego/cukrzycy t.2. Badanie kardiologiczne z 2005-2011 r upoważniają do rozpoznania choroby wieńcowej, ale bez konieczności hospitalizacji i leczenia kardioinwazyjnego.

Aktualnie wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy z powodu wieku i ogólnego stanu zdrowia, choroby występujące u wnioskodawcy od daty wypadku drogowego do daty przyznania mu emerytury w 2002 r, a także występujące aktualnie, nie pozostają w żadnym związku przyczynowym z pobytem w niemieckim obozie koncentracyjnym w latach 1942-1945, gdzie wnioskodawca miał doznać urazu głowy i pleców. Brak danych, by po powrocie z obozu wnioskodawca wymagał leczenia ambulatoryjnego lub hospitalizacji z jakichkolwiek powodów, zwłaszcza powodu padaczki pourazowej.

W 1957r. ubezpieczony rozpoczął pracę zarobkową, jako tkacz, ślusarz i pracownik fizyczny, którą kontynuował do 1983 r, kiedy to w wypadku drogowym doznał urazu czaszki. Ujawniła się wówczas padaczka pourazowa trwająca do 2000 r. i z tego powodu wnioskodawca przebywał na rencie inwalidzkiej. W 2002 r przeszedł na emeryturę. Występujące wówczas u wnioskodawcy choroby (nadciśnienie tętnicze i cukrzyca t.2) występują dość często w 4 dekadzie życia w populacji ogólnej, także u osób, które nigdy nie przebywały w obozach koncentracyjnych. Są to choroby samoistne i w ocenie biegłego internisty nie są związane z pobytem w obozie koncentracyjnym.

Z punktu widzenia internisty w dacie przejścia na emeryturę w 2002 r wnioskodawca był częściowo niezdolny do pracy, a niezdolność ta spowodowana była chorobami, które nie mają związku przyczynowego z pobytem w niemieckim obozie koncentracyjnym w latach 1942-1945.

/ pisemna opinia biegłego internisty L. P. k. 13-15/

Ze względów neurologicznych u wnioskodawcy rozpoznaje się: zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z przewlekłym zespołem bólowym kręgosłupa oraz padaczkę pourazową w wywiadzie. Z dokumentacji medycznej wynika, że wnioskodawca przebywał od urodzenia do 19 października 1945r. w obozie hitlerowskim w Niemczech, razem z matką. W czasie bombardowania doznał urazu głowy i pleców (takie wiadomości podała mu matka). W 1983 roku został potracony przez samochód. Doznał wtedy urazu głowy. Pracował jako ślusarz, robotnik transportu, tkacz. Aktualnie nie pracuje. Jest emerytem. W czasie badania w ZUS podawano, że układ nerwowy jest opisywany, jako prawidłowy. Występowały ograniczenia ruchomości stawu biodrowego prawego i kręgosłupa LS. Badany był spowolniały psychoruchowo. Chodził o lasce. Stwierdzone zwyrodnienie kręgosłupa odcinka szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego związane jest zużyciem kręgosłupa i wpływem lat. Przebyty uraz głowy i występujące napady padaczkowe do 2000 roku nie miały związku z pobytem w obozie hitlerowskim. Wnioskodawca dożył późnej starości, a choroby rozpoznane i leczone w różnych Poradniach nie mają związku z pobytem w obozie koncentracyjnym w latach 1942-1945. W dokumentach brak jest danych, aby odwołujący się, jako małe dziecko wymagał leczenia w Poradni lub hospitalizacji z powodu padaczki pourazowej. W dokumentach znajduje się zaświadczenie z 15 stycznia 1985 roku wydane przez Pana Profesora A. P., który podał, że rozpoznaje padaczkę pourazową i zaleca leki P. 3 razy dziennie jedną tabletkę. Pacjent powinien być także leczony z powodu nadciśnienia.

/ pisemna opinia biegłego neurologa J. B. k. 16-18/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o załączone akta organu rentowego, dokumentację lekarską, opinie biegłych: internisty i neurologa.

Opinie biegłych Sąd uznał za wiarygodne, zostały, bowiem one sporządzone przez biegłych o specjalnościach właściwych z punktu widzenia schorzeń, na jakie cierpi wnioskodawca. Biegli nadto w sposób wyczerpujący określili schorzenia, jakie występują u ubezpieczonego i kompleksowo ocenili ich znaczenie dla oceny jego zdolności do pracy, w kontekście pobytu w niemieckim obozie hitlerowskim w latach 1942-1945. Wydane w sprawie opinie są logiczne, spójne i rzetelnie opisują stan zdrowia ubezpieczonego, ze szczególnym uwzględnieniem następstw będących efektem pobytu w obozie, doznanych tam uszkodzeń ciała, stanowiąc tym samym wiarygodne źródło dowodowe. Opinie te zostały wydane w oparciu o pełną dokumentację medyczną wnioskodawcy, a zatem brak jest podstaw do zasadnego ich kwestionowania. Opinie nie zawierają braków i wyjaśniają wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Wnioskodawca kwestionował wskazane opinie, podnosząc iż przedstawione przez niego zdjęcia rentgenowskie i opisy, zarówno głowy, jak i kręgosłupa potwierdzają przebycie urazów w okresie pobytu w obozie. Odnosząc się do powyższego wskazać należy, że zarówno biegli, jak i sąd nie kwestionują wskazanej okoliczności. Niemniej jednak, czego nie zauważa odwołujący, samo odniesienie ran urazów w okresie pobytu w obozie hitlerowskim nie jest tożsame z istnieniem stanu niezdolności do pracy- z istnieniem związku tych zranień urazów ze stanem inwalidztwa. Wydający w sprawie opinie biegli sądowi kategorycznie wskazane okoliczności wykluczyli. Odwołujący, nie zgadzając się, co do zasady z treściami opinii, nie przedłożył zaś żadnych dokumentów – dokumentacji medycznej na poparcie własnego stanowiska, nie domagał się też przeprowadzenia innych dowodów w sprawie mających na celu wykazać zasadność jego twierdzeń. W ocenie Sądu brak, więc było podstaw do kwestionowania wniosków biegłych lekarzy specjalistów.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatanach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego tj. Dz.U. z 2020 r. poz. 517, kombatantom będącym inwalidami wojennymi lub wojskowymi przysługują świadczenia pieniężne i inne uprawnienia przewidziane w przepisach ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 203 i 252).

Z kolei ust. 2 w/w przepisu stanowi, iż świadczenia pieniężne i inne uprawnienia przewidziane w przepisach ustawy, o której mowa w ust. 1, z wyłączeniem uprawnień określonych w art. 12a i art. 23b tej ustawy, przysługują na zasadach określonych w tych przepisach również:

- 1) osobom, które zostały uznane za niezdolne do pracy wskutek niezdolności do pracy pozostającej w związku z pobytem w miejscach, o których mowa w art. 3 i art. 4 ust. 1;
- 2) członkom rodzin pozostałym po osobach pobierających w chwili śmierci rentę z tytułu niezdolności do pracy, o której mowa w pkt 1.

Ustawa ta ma zastosowanie m. in. do osób, które przebywały w hitlerowskich więzieniach, obozach koncentracyjnych i ośrodkach zagłady oraz w innych miejscach odosobnienia, w których warunki pobytu nie różniły się od warunków w obozach koncentracyjnych, a osoby tam osadzone pozostawały w dyspozycji hitlerowskich władz bezpieczeństwa (art. 3 pkt 2 i art. 4 ust. 1 pkt 1).

Za niezdolność do pracy pozostającą w związku z pobytem w miejscach, o których mowa w art. 3 i art. 4 ust. 1, uważa się niezdolność do pracy będącą następstwem zranień, kontuzji lub innych obrażeń lub chorób powstałych w związku z tym pobytem.

Związek zranień, kontuzji lub innych obrażeń lub chorób z pobytem w miejscach, o których mowa w art. 3 i art. 4 ust. 1, a także związek niezdolności do pracy z takim pobytem ustala lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (art. 12 ust. 3 i 4).

W odniesieniu do odwołującego się nie został spełniony warunek istnienia związku przyczynowo skutkowego pomiędzy istnieniem zranień i obrażeń doznanych w okresie pobytu w hitlerowskim obozie we wczesnym dzieciństwie, a stwierdzanym u niego obecnie stanem całkowitej niezdolności do pracy. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym opinii biegłych z zakresu neurologii i interny u ubezpieczonego nie stwierdza się niezdolności do wykonywania pracy zarobkowej w związku z pobytem w obozie hitlerowskim.

Wnioskodawca przebywał od urodzenia do 19 października 1945r. w obozie hitlerowskim w Niemczech, razem z matką. W czasie bombardowania doznał urazu głowy i pleców (takie wiadomości podała mu matka). W 1983 roku został potrącony przez samochód. Doznał wtedy urazu głowy. Pracował jako ślusarz, robotnik transportu, tkacz. Przebyty uraz głowy i występujące napady padaczkowe do 2000 roku nie miały związku z pobytem w obozie hitlerowskim. Wnioskodawca dożył późnej starości, a choroby rozpoznane i leczone w różnych Poradniach nie mają związku z pobytem w obozie koncentracyjnym w latach 1942-1945. W dokumentach brak jest danych, aby odwołujący się jako małe dziecko wymagał leczenia w Poradni lub hospitalizacji z powodu padaczki pourazowej. Aktualnie wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy z powodu wieku i ogólnego stanu zdrowia. Choroby występujące u wnioskodawcy od daty wypadku drogowego do daty przyznania mu emerytury w 2002 r, a także występujące aktualnie, nie pozostają w żadnym związku przyczynowym z pobytem w niemieckim obozie koncentracyjnym w latach 1942-1945, gdzie wnioskodawca miał doznać urazu głowy i pleców. W 1957 r. ubezpieczony rozpoczął pracę zarobkową jako tkacz, ślusarz i pracownik fizyczny, którą kontynuował do 1983 r., kiedy to w wypadku drogowym doznał urazu czaszki. Ujawniła się wówczas padaczka pourazowa trwająca do 2000 r. i z tego powodu wnioskodawca przebywał na rencie inwalidzkiej. W 2002 r. przeszedł na emeryturę. Występujące wówczas u wnioskodawcy choroby (nadciśnienie tętnicze i cukrzyca t.2) występują dość często w 4 dekadzie życia w populacji ogólnej, także u osób, które nigdy nie przebywały w obozach koncentracyjnych. Są to choroby samoistne, które nie są związane z pobytem w obozie koncentracyjnym.

W ocenie Sądu biegli w swoich opiniach skrupulatnie wyjaśnili, dlaczego w taki właśnie sposób ocenili zdolność wnioskodawcy do wykonywania pracy zarobkowej w kontekście jego pobytu w obozie i doznanych wówczas obrażeń. Opinie biegłych oceniające stan zdrowia wnioskodawcy szczegółowo wyjaśniały, dlaczego naruszenie sprawności organizmu skarżącego nie przekładało się na zdolność świadczenia przez niego pracy. Brak jest przy tym, w ocenie Sądu, podstaw by kwestionować rzetelność i merytoryczną poprawność wskazanych opinii. Zostały one bowiem sporządzone zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w zakresie stanowiącym jej przedmiot. Biegli na podstawie przedstawionej dokumentacji leczenia schorzenia, ocenili stopień ich zaawansowania, a przede wszystkim jednoznacznie wypowiedzieli się co do braku związku obecnie występującej niezdolności do pracy wnioskodawcy z pobytem w obozie hitlerowskim i doznanymi wówczas obrażeniami. Sąd podzielił opinie biegłych uznając, że były pełne, jasne i nie prowadziły do sprzecznych wniosków.

Podkreślić należy, że przy ocenie opinii biegłych lekarzy Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (por wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 października 1987 roku, II URN 228/87, (...) Wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 4 lipca 2018 r. III AUa 1328/17 Legalis numer 1824314). Sposób motywowania oraz stopień stanowczości wniosków wyrażonych w opinii biegłych jest jednym z podstawowych kryteriów oceny dokonywanej przez Sąd, niezależnie od kryteriów zgodności z zasadami wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego oraz podstaw teoretycznych opinii (tak postanowienie SN z 27 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001 nr 4 poz. 84). Tylko brak w opinii fachowego uzasadnienia wniosków końcowych, uniemożliwia prawidłową ocenę jej mocy dowodowej (wyrok SN z 2000-06-30 II UKN 617/99 OSNAPiUS 2002/1/26). Sąd nie jest obowiązany dążyć do sytuacji, aby opinia biegłego (biegłych) przekonała strony sporu. Wystarczy, że opinia jest przekonująca dla sądu, który wiążąco ocenia, czy biegły wyjaśnił wątpliwości zgłoszone przez stronę. Granicę obowiązku prowadzenia przez sąd postępowania dowodowego wyznacza podlegająca

kontroli instancyjnej ocena, czy dostatecznie wyjaśniono sporne okoliczności sprawy (wyr. SN z 25.9.1997 r., II UKN 271/97, OSNP 1998, Nr 14, poz. 430). Dostateczne wyjaśnienie okoliczności spornych w sprawie nie jest równoznaczne z uzyskaniem dowodu korzystnego dla strony niezadowolonej z faktów wynikających z dowodów dotychczas przeprowadzonych (wyrok SN z 28 lutego 2001 roku, II UKN 233/00 L.).

Znamiennym jest, iż wnioski wynikające z wydanych w sprawie opinii dotyczące braku związku niezdolności do pracy odwołującego z pobytem w hitlerowskim obozie, nie zostały skutecznie merytorycznie zakwestionowane przez stronę powodową. Wnioskodawca, któremu doręczono wskazane opinie i pouczono o konieczności przedstawienia ewentualnych do nich zarzutów nie zgadzając się z ich treścią co do zasady, nie wykazał, jednak iż jakiegokolwiek okoliczności dotyczące zarówno jego stanu zdrowia jak i niezdolności do pracy w związku z urazami doznanymi w obozie nie zostały jeszcze dostatecznie wyjaśnione. Nie przedstawił dowodu na to, iż to urazy doznane w obozie w czasie bombardowania, a nie późniejszy stan jego zdrowia pozostający, także w związku z wypadkiem z 1983r. i kolejnymi schorzeniami doprowadziły do powstania niezdolności do pracy. Powód nie domagał się też wydania kolejnych opinii uzupełniających, czy dowodu z opinii innych biegłych specjalistów. Tymczasem strona w toku procesu winna dowodzić swoich racji, a nie jedynie przedstawiać subiektywne poglądy dotyczące stanu zdrowia i okresu występowania niezdolności do pracy. Zgodnie bowiem z art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W konsekwencji wobec braku dowodów potwierdzających stanowisko ubezpieczonego żądanie odwołania zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania wnioskodawcy prawa o renty w z tytułu niezdolności do pracy w związku z pobytem w obozie hitlerowskim nie mogło zostać zaakceptowane.

Wnioskodawca, w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów jest osobą niezdolną do pracy zarobkowej jednakże niezdolność ta nie ma związku z jego pobytem w hitlerowskim obozie w dzieciństwie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie wnioskodawcy jako bezzasadne.

J.L.

z/odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy